

В маленькій келії душно, запах сірки.
Засушений, мов сірка, жовтий маг
в реторту п'ялить очі, повні спраг.
Червоний біс регочеться із дірки.

Мов кльоша, золота над всім омана
та опар в куреві кімнату губить.
Дрижать в гарячці в'ялі, трухлі губи;
блідий: "Алаге, – буркотить, – сатанас".[40]

Та раптом скрикнув маг – ні, він не п'яний,
очам не вірить: золото в реторті.
Під стелю бризнув струмом регіт чортів.

І жах пішов до монастирських лав,
ченці шепочуть: уночі над ранок
о[тець] Патрикій божевільний став.